

Relation til det enkelte Embede. Formaalet vil efter min Overbeviisning bedre kunne opnaaes, naar man ikke lader Finantsloven være den Lov, hvorigjennem Forholdet ordnes; thi det maa dog ikke oversees, at det ikke ved Vacancen kommer an paa at faae Gagen reguleret, blot i Forhold til det Sportelbeløb, hvormed det vacante Embede hidtil har været aflagt; men det kommer an paa samtidig dermed at danne sig en Oversigt over, hvorledes Forholdet stiller sig i dermed beslegtede Embeder. Det er en Betragtning af stor Betydning, ikke blot for derved at faae et nogenlunde rigtigt Begreb om, hvorledes Indtægten vil stille sig i Forhold til Statskassen, men ogsaa for paa den ene Side at kunne sørge for, at Dommerembederne ikke blive saa ringe aflagte, at der derved kunde være Noget tilsidefat med Hensyn til Stats tjenestens Tærv, og paa den anden Side at Ordningen skeer saaledes, at man derved tillige sikrer sig Resourcer til Sværkættelsen af den eventuelle Adskillelse mellem Dommer-Functionen og det reent Administrative. Jeg troer, at de forskjellige Formaal, som saaledes foreligge, bedre ville kunne opnaaes og gennemføres paa en i sig selv hensigtsbærende Maade, naar ikke Gagen for hvert enkelt Embede, der saaledes bliver vacant, fastsættes gennem Finantsloven. Jeg skal tilføie, at Forholdene efter min Opfattelse maae lede hen til at stræbe efter saa snart som muligt at faae en Lønningslov, hvorved det hele her omhandlede Lønningsvæsen reguleres. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig ret indtrængende at anbefale Endringsforslaget om, at § 26 skal udgaae, til Thingets Opmærksomhed.

Sable: Forsaavidt jeg turde tage et Resultat, som det tidligere iaften er lykkedes mig at opnaae, til Indtægt for mit Forslag, vilde det maaskee sees af det høitærede Thing, at jeg dog ikke har havt saa ringe Grund til at stille det Forslag, som da laa for, og maaskee heller ikke saa ringe Grund til at stille det nærværende. Med Hensyn til dets Fremkomst maa jeg bemærke, at det er stillet, uden at jeg vidste, at den ærede Minister vilde stille et lignende, ligesom den ærede Minister heller ikke vidste, at mit blev stillet, og jeg troer ogsaa, at det vil fremgaae

af hans Udtalelser, at han ikke modsætter sig det. Der staaer i Forslaget, at de tvende Secretairer ved Sundhedscollegiet skulle have et aarligt Honorar af 500 Rd. hver. Det være mig tilladt at sige det ærede Thing, hvori disse Forretninger bestaae. Det vil dog maaskee være de Herrer klart, at det er Secretairforretninger af en ganske anden Art end almindelige Secretairforretninger; thi hvad er det, disse Secretairer have med at bestille? Det er alle de Sager, som angaae Medborgeres Liv; hvor de ere idømte Livsstraf. Alle den Slags Sager gaae igjennem disse Secretairers Hænder. Saa snart en Dom til Livsstraf er falden, gaaer den fra Domstolene til Sundhedscollegiet, der er den eneste Institution, vi have til at afgjøre, hvorvidt der er Noget, der kunde tale for at indstille den Paagjældende til Eftergivelse af Livsstraffen. Sagen gaaer da først, og derfor er der to Secretairer, til et løvlyndigt Medlem, som gennemgaaer alle Acterne, for at see, hvilke Punkter det er, Sundhedscollegiet skal have sin Opmærksomhed henvendt paa. Naar dette er skeet, bliver Sagen forelagt Sundhedscollegiet, og efter at dette har taget sin Beslutning, sendt til den juridiske Secretair, som derefter formulerer Collegiets Beslutning og sender den til Retten, hvorefter Sagen tilstilles Ministeren, for af ham at forelægges Hs. Majestæt i Statsraadet, hvor det da afgjøres, om man kan frasalde Livsstraffen eller ikke. Man sees altsaa, at det er Sager, der ikke kunne betroes til unge, uerfarne Mænd, men at de maae betroes til Videnskabsmænd, kyndige, ældre og erfarne Mænd. Summen, som her udgives, er, som det vil sees, ikke stor. Da jeg tilfældigviis har nogle Kundskab til denne Sags Stilling, troede jeg ikke at burde undlade at gjøre det ærede Thing opmærksom paa den, og det maa tjene mig til Forsvar for, at jeg har uretliget det ærede Thing ved at tale gjentagne Gange i denne Sag, at der virkelig har været en Foranledning til at gjøre det, idet det er et af de saa Punkter, hvor den ærede Minister har troet at burde stille et andet Forslag. Med disse Ord skal jeg ret indtrængigt anbefale det høitærede Thing at tiltræde dette Forslag, idet jeg skal afvente, hvad den ærede Minister derom maatte have at sige.